

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Elena Sculea (Rusu) către Alexandr Sculea
(decăderea din drepturile părintești)

împotriva deciziei din 13 mai 2025 a Curții de Apel Nord

(dosarul nr: 2ra-657/25

Nr. PIGD 2-23059285-01-2ra-16102025)

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. S. Lazari)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, I. Parii, N. Costăș)

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Roman Doroftei, în interesele Elenei Sculea (Rusu),

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 aprilie 2023, avocatul Roman Doroftei, în interesele Elenei Sculea (Rusu) a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Sculea privind decăderea din drepturile părintești.

2. În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 12 noiembrie 2016, părțile în litigiu au încheiat căsătoria. De la căsătorie au un copil minor - fiica *****, care se află la întreținerea și educația exclusivă a mamei. Chiar de la începutul căsătoriei, pârâtul nu a manifestat interes față de copil și nu contribuie la întreținerea lui materială, se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor părintești. Susține că reclamanta exercită toate atribuțiile de supraveghere, educație și întreținerea copilului, iar pârâtul nu se interesează de soarta lui, nu contribuie la întreținerea acestuia, nu-l vizitează și se eschivează de la plata pensiei de întreținere, fapt ce servește temei de decăderea a pârâtului din drepturile părintești.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin [hotărârea din 19 iulie 2023 a Judecătoriei Orhei, sediul Central](#), acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 24 iulie 2023, avocatul Roman Doroftei, în interesele Elenei Sculea (Rusu) a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 19 iulie 2023.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

5. Prin [decizia din 13 mai 2025, Curtea de Apel Nord](#) a respins apelul declarat de avocatul Roman Doroftei, în interesele Elenei Sculea (Rusu) și a menținut hotărârea din 19 iulie 2023.

6. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, concluzia instanței de fond este una corectă, și a constatat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă,

obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

7. Instanța de apel a reținut că, apelanta Elena Sculea (Rusu) în contradicție cu art. 67 Codul familiei, nu a prezentat dovezi care ar confirma că faptul că Alexandr Sculea se eschivează de la educarea copilului și de la exercitarea obligațiilor părintești, că ar face abuz de drepturile părintești, ori că ar manifesta un alt comportament neadecvat în dauna minorului, care ar constitui temei pentru decăderea din drepturile părintești, or, sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, *din culpă gravă*, nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

8. Colegiul Civil a notat faptul că din probele anexate la dosar, nu s-a demonstrat în mod cert faptul că, intimatul Alexandr Sculea prin comportamentul său amoral influențează negativ asupra copilului, or, însuși apelanta în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel a menționat faptul că „intimatul de mai mult de patru ani de zile nu a văzut copilul...”. Mai mult decât atât, înscrisurile anexate la cererea de apel demonstrează faptul că copilul locuiește cu mama separat de intimat, astfel, nu este clar în ce mod comportamentul amoral al pârâtului/intimat ar putea influența negativ asupra copilului minor.

9. Concomitent, instanța de apel a reținut că, intenția de a lipsi un copil, de unul dintre părinți fără un temei concludent, vine în detrimentul copilului și lezează interesele și drepturile fundamentale ale copilului, în timp ce, în esență, instituția decăderii din drepturile părintești este configurată ca unul din mijloacele de bază de apărare a drepturilor copilului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

10. La 10 septembrie 2025, avocatul Roman Doroftei, în interesele Elenei Sculea (Rusu), a depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 13 mai 2025 și a solicitat casarea acesteia și emiterea unei decizii de decădere a intimatului din drepturile părintești în privința copiilor lor.

11. În motivarea recursului, a indicat drept temei prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), b), d) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

12. Invocă că, instanțele inferioare au aplicat greșit și neuniform normele de drept material, respectiv art. 67-68 din Codul familiei, aprecierea eronată a probelor administrate, aplicarea neuniformă a prevederilor art. 64 și 65 din Codul familiei în raport cu practica constantă a instanțelor naționale. Aceasta susține că decăderea din drepturile părintești este justificată atunci când părintele nu manifestă interes față de copil, punând în pericol legăturile familiale. Instanța de apel ar fi ignorat acest aspect, interpretând legea în mod restrictiv și contrar principiului uniformității practicii judiciare. De asemenea, a indicat că, în

asemenea litigii, participarea autorității tutelare este obligatorie, întrucât decizia instanței de apel vizează direct drepturile copilului minor. Recurentul invocă faptul că în actele judecătorești contestate nu este expusă esența de drept și de fapt a circumstanțelor cauzei, lipsind în totalitate analiza și aprecierea probelor, precum și motivarea deciziei atacate. În rest, recurentul a reiterat, în esență, argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

14. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

15. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

16. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

17. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 13 mai 2025 (f.d. 89).

19. Decizia integrală a Curții de Apel Nord a fost expediată participanților la proces la 3 septembrie 2025 (f.d. 99), motiv pentru care cererea de recurs depusă de avocatul Roman Doroftei, în interesele Elenei Sculea (Rusu) la 10 septembrie 2025, a fost depusă cu respectarea termenului stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

20. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

21. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

22. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

23. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

24. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Nord, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor de fapt dovedite prin probatoriul administrat.

27. Argumentelor invocate de către recurentă li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate, motiv pentru care acestea se rezumă la un simplu dezacord cu soluția adoptată.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a efectuat o verificare completă a raportului juridic dedus judecății, a identificat corect natura obligațiilor ce revin părinților. Concluziile instanței de apel au fost rezultate din cercetarea multiaspectuală a probelor și având în vedere interesul superior al copiilor.

29. În jurisprudența sa (*decizia nr. 2rac-32/23, §48, decizia nr. 2ra-489/23, §51, decizia nr. 2ra-188/25, §48, decizia nr. 2ra-1258/23, §40-43*), Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că lacunele în probatoriu nu pot fi înlocuite cu presupuneri referitoare la conținutul și întinderea drepturilor și obligațiilor într-un raport juridic. Astfel, hotărârea judecătorească nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri ci doar pe probe.

30. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Roman Doroftei, în interesele Elenei Sculea (Rusu) ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

31. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Roman Doroftei, în interesele Elenei Sculea (Rusu).

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat